

Nr. 41.

26. oktober 1941.
LONDON-NYTT.

1. Årg. V.

Dagens sammendrag: Slaget om Moskva raser fremdeles, men dagens meldinger viser at tyskerne kjemper i de samme områder som for en uke siden. I sør kaster tyskerne ennå inn nye tropper i et forsøk på å bryte gjennom til Don, men nye russiske reserver kommer frem til frontlinjen og de tyske forsøk på å trenge gjennom de russiske forsvarsnorker er blitt tilintetgjort. Den russiske avis "Røde Stjerne" har tilbakevist tyskernes påstand om at Charkov er fallt. Churchill og Roosevelt har sent ut en erklæring hvor de fordømmer tyskernes mord på de franske gisler. Hovedpunktet i Churchills erklæring var at en av de viktigste krigsmål måtte være å gjengjelle disse forbrytelser.

Den uken som er gått er en milesten på veien mot Hitlers fall. I begynnelsen av uken var de russiske armeer ved Moskva fullstendig tilintetgjort og i de tyske detaljer var bl.a. 8 armeer og 67 støttdivisjoner fullstendig knust. Imidlertid er de tyske armeer ikke kommet nærmere Moskva, Leningrad, Tula, Rostov eller Malojarslawetz. Alle angrep er slått tilbake og forsvaret av Moskva er styrket. Det har vært en alvorlig skuffelse for Hitler at de russiske styrker ved Moskva, som ved Leningrad, ennå en gang har vist at tyskerne ikke er uovervinnelige. Hitlers plan var at alle de forenevnte steder samt Krim skulle vært tatt og at tyskerne skulle ha fortsatt å lammet de russiske armeer ved Volga-Don linjen. Japan skulle så angrepet russerne i det fjerne østen og Kaukasus skulle falle av seg selv, hvoretter Tyrkia ville vært prisgitt aksen. Storbritannia og Amerika skulle så få et fredsforslag og måtte bøye seg, eller fortsatt sin egen krig i det uendelige. Dette var en storartet plan, men den førte bare ikke fram. Hitler fikk ikke russerne til å TRO historien om tilintetgjørelsen av den russiske hær. Stalin ble fortsatt i Kremli og de tyske troppetjenester greidde ikke å bli så nær de russiske murer. Hitler WAN ennå til Moskva, men Krims forsvarere holder og Rostov holder også ut. Tokios store håp er strandet og folkene i de okkuperte land er ikke knust. England og Amerika mangedobler sin produksjon ansvarer av det russiske forsvar og den senere tids begivenheter i Middelhavet er et langt skritt på vei mot oppløsningen av aksesaktens flåte. Denne oversikt ble gitt av en London-avis idag, som slutter med å si at den er glad denne oversikt kommer fra London og ikke fra Berlin eller Roma.

Svenskene melder ikveld at tyskerne har gått til fornyet angrep på Krim og at russerne trekker seg tilbake, men forsvarslinjen er ikke brutt. Den russiske general Artemus sa i en kringkastet tale idag at fienden nærmer seg hovedstaden og man måtte forberede seg på et kamp og gjøre hvert hus til en festning og hver mann til soldat. Han sa også at forsvarsværkene utenfor Moskva var betraktelig styrket den senere tid, og blir sterkere for hver dag.

50,000 ton matvarer skal sendes fra Tyrkia til Греkenland og deles ut gratis blandt befolkningen.

4 mil. ton amerikansk tonasje skal overføres de allierte.

For 4. nett på rad er Napoli angrepet av engelske fly.

LOKAL NYTT: Inntil ved 04 tiden var det slagsmål i sentrum mellom en tysk offiser og en tysk sivilperson. Offiseren gikk i det uendelige at han stod foran den andre i uniform, men det lot ikke til at den andre brøt seg om det. De offiseren slo til sivilpersonen etter at Schnell-kommando var kommet til stede, fikk han en fruktelig overhaling av en høyere offiser. Begge ble kjørt avsted av Schnellkommando i A 704, hvoretter vår redaktør forlot stedet etter å ha fått fyr på sigaretten av den tidligere omtalte høyere offiser.

Vi fortsetter idag offentliggjørelsen av Tørbøvens tale.

GUD BEVARE KONGEN OG FÆDRELANDET.

Enkelte av underskriverne var til og med så frekke å underskrive for
sine forbund, uten å spørre sine kolleger i styret, delvis heller ikke
formannen, deres samtykke hadde de ennå mindre.

På hvilken uansvarlig, og, det må man nok si, fordektig måte i denne
sammenheng enkeltpersoner uten å betenke sig har snilt med store orga-
nisasjoners og mange tusen folkefellers skjebne, viser bare ett eksempel:

Herr Buland var inntil nå nestformann i Landsorganisasjonen. Han
har undertegnet henvendelsen på vegne av Landsorganisasjonen tross
følgende virkelige sammenheng:

- 1) Av de 35 fagforbund som er tilsluttet Landsorganisasjonen har de 32
vegret seg mot å underskrive.
- 2) Formennene i alle 3 forbund har, som han visste, undertegnet uten
å spørre medlemmene eller også bare tillitsmennene.
- 3) Herr Buland har hverken spurt formannen i Landsorganisasjonen etter
hans oppfatning eller hatt hans samtykke.

Hvis jeg følger ikke, i overensstemmelse med hele min innstil-
ling, først en gang i all ro hadde undersøkt kretsene de nærmere om-
stendigheter, men hadde antatt underskriftene for å være hva de ga sig
ut for, da hadde jeg for eksempel i Landsorganisasjonens underskrift
måttet se en virkelig meningsyttring, en kjennegjønning som med et
slag prinsipielt vilde ha endret min tidligere stilling til fagforen-
ingene.

Derfor faller det meg, forståelig nok, med en særlig tilfretsstil-
lelse ikke å ha avslørt og på en passende måte å ha karakterisert
for de norske arbeidere en herr Bulands forkeftelige bestehandlermo-
toder, men også å kunne fastslå at fagforeningenes korrupte opptreden
i denne sak ikke gir meg noen forenledning til å ta min tidligere hold-
ning mot dem opp til revisjon.

De 3 fagorganisasjoner, som ved deres leders misbruk av sine stil-
linger har tatt del i henvendelsen, vil få anledning til i forståelse
med Landsorganisasjonens ledelse å utpeke nye ledere.

Slik, mine herrer, ser den yttre form og omfanget av den aksjon,
som skulle enne så storartet, ut, når den blir betraktet i nøkternt
dagslys:

Et var trådtrekkere som forsøker å bli i mørket - hvorvidt det er
lyktes dem vil herrerne selv merke - og noen og førti mennesker, som av
dem lot sig overtale til under misbruk av sin stilling og den tillit de
hadde fått, å undertegne dette påfunnet

Før jeg nå går over til innholdet av deres klage, tør jeg be føl-
gende herrer med en gang å komme hit til meg:

- 1.) Ludvik Buland.
- 2.) Paul Frank.
- 3.) Jørgen H. Berner.
- 4.) Th. Nervestad.
- 5.) Oscar Røine.
- 6.) Torbjørn Henriksen.

For dere mine herrer, er mine videre utlegninger uten interesse, da
dere allikevel ikke for lengere tid vil ha noen anledning til, innenfor
rammen av en deltagelse i det offentlige liv, å dra noen nytte av den.

Dere ser, at mørket omkring dere var ikke tilstrekkelig mørkt for
nasjonalsosialistiske øine. Derfor vil dere nå få en tid med stillhet
og hjertegrensking, som vil gi dere anledning til grundig ettertanke.
Skulle dere derved komme til en ny erkjennelse om de virkelige plikter
overfor deres norske folk i dets store nød tid, er jeg alltid rede til
å ta imot en slik erkjennelse.

Mine herrer,

Jeg tror et intet fornuftig menneske klarer å bestride, at innholdet
av henvendelsen utgjorde en avgjort politisk manifestasjon og som egent-
lig overhode ikke fortjener et svar eller en kritisk bemerkning. Når
jeg tross dette unntagelsesvis går inn på en sådan politisk skrivelse,
så bør det være dere et bevis på min gode vilje, som vil virke oppklar-
ende: